

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

3/2010



„Suchozemci“

Odkaz Filipanom

Detský tábor - SŽI 2010

[6-7]

Čo ak je toto všetko pravda a ja to miňam?

Skutočný príbeh

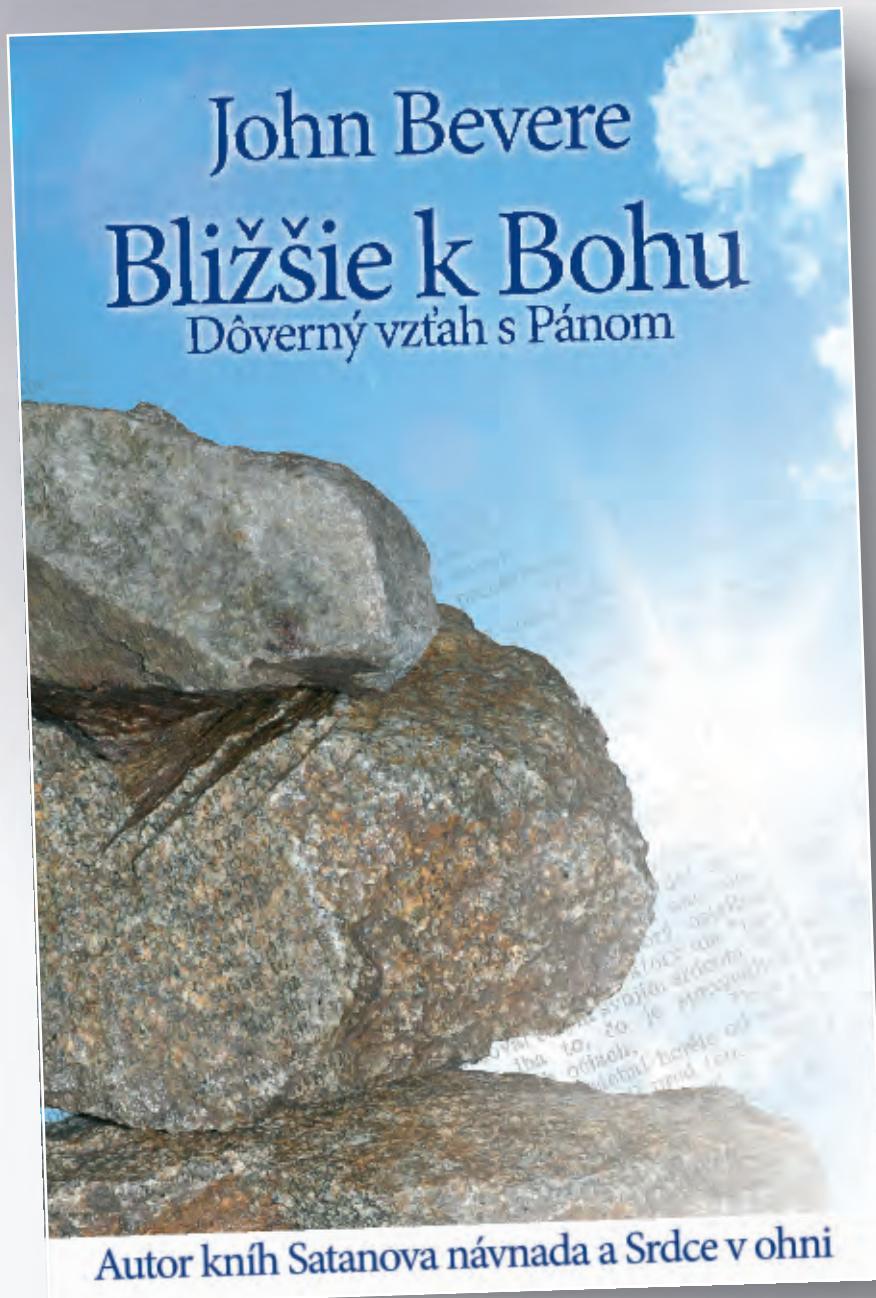
[4]

Kľúčom v službe uzdravenia je súcit

Rozhovor s evanjelistom Perom Cedergårdhom

[10-11]





230 strán, mäkká väzba, 13 x 20 cm,
vydavateľstvo Slovo života Bratislava

8,50 Eur

BOH CHCE, ABY SI HO POZNAL DÔVERNE

Neuspokojme sa so slabým odvarom kresťanstva, ktoré síce o Bohu vie, ale nepozná ho. Stvoriteľ vesmíru nás nepozýva len k tomu, aby sme ho z diaľky uctievali slovami či obradmi, ale aby sme s ním vstúpili do zmysluplného a dôverného vzťahu a spoznali tak jeho srdce. Keď sa k nemu priblížime, zistíme, že prítomnosť Ducha Svätého je tou najmotivujúcejšou a najradostnejšou skúsenosťou.

„Niet väčšieho povolania či zámeru pre život, než poznať Boha a byť ním poznaný,“ povedala výstižne o tejto knihe **Joyce Meyerová**, autorka kníh *Bojisko v mysli* a *Sto spôsobov na zjednodušenie vášho života*.



John Bevere
kazateľ, spisovateľ a autor mnohých bestsellerov

„John Bevere naozaj zatína do živého. Boh chce, aby sme sa mu priblížili, pretože jedine v ňom nájdeme pravú slobodu a zmysel.“
James Robinson, zakladateľ a prezident organizácie *LIFE Outreach International*, Fort Worth, USA.

OBSAH

	<p>skutočný príbeh</p> <p>- Čo ak je toto všetko pravda a ja to miňam? Lubka Mihalovičová</p> <p style="text-align: right;">str. 4</p>
	<p>skutočný príbeh</p> <p>- Unikol samovraždednému útoku</p> <p style="text-align: right;">str. 5</p>
	<p>reportáž</p> <p>- „Suchozemci“ - Odkaz Filipánom Detský tábor – SŽI 2010</p> <p style="text-align: right;">str. 6-7</p>
	<p>reportáž</p> <p>- Božia láska v akcii alebo ako Boh naprával chrbtice Turné s Perom Cedergårdhom po Slovensku</p> <p style="text-align: right;">str. 8-9</p>
	<p>rozhovor</p> <p>- Kľúčom v službe uzdravenia je súcit Rozhovor s evanjelistom Perom Cedergårdhom</p> <p style="text-align: right;">str. 10-11</p>
	<p>nová kniha</p> <p>- Bližšie k Bohu John Bevere</p> <p style="text-align: right;">str. 12-13</p>
	<p>inzercia</p> <p>- Divadlo Agapé uvádza: Nájdenny stratený raj</p> <p style="text-align: right;">str. 14</p>
	<p>správy zo sveta</p> <p>- Bývalý komunista: Čína sa môže stať „novým mestom na vrchu“</p> <p style="text-align: right;">str. 15</p>
	<p>vyučovanie</p> <p>- Vedel si, že si chrámom Božím?</p> <p style="text-align: right;">str. 16</p>
	<p>cirkevné dejiny</p> <p>- Augustín (354-430)</p> <p style="text-align: right;">str. 17</p>
	<p>inzercia</p> <p>- Objednajte si kázania na Mp3</p> <p style="text-align: right;">str. 18</p>
	<p>fotogaléria</p> <p>- Zo života zboru</p> <p style="text-align: right;">str. 19</p>
	<p>inzercia</p> <p>- Konferencia bratislavských cirkví KREŠŤANIA V MESTE</p> <p style="text-align: right;">str. 20</p>

Ak ťa to nič nestálo, možno v tom nebola láska

V tomto letnom čísle vám prinášame čerstvé reportáže z nádherného detského tábora *Suchozemci*, veľmi plodného evanjelizačného turné s Perom Cedergårdhom, či úryvok z dlhoočakávanej knihy od autora bestsellerov Johna Bevereho.

Všetko sú to projekty, ktoré by sme nemohli realizovať bez obetavej práce mnohých ľudí. Čokoľvek cirkev robí, bolo a vždy bude založené na ochote veriacich ľudí. Ježiš Kristus povedal, že jedným zo znamení posledných čias bude, že láska mnohých ochladne. Ak nás má niečo odlišovať od ľudí, ktorí Pána nepoznajú, na prvom mieste by to mala byť láska.

Ľudia potrebujú pravdu, lebo Ježiš povedal, že „poznáte pravdu a pravda vás oslobodí“, ale často ju nie sú pripravení prijať. Každá pravda môže byť napadnutá protiargumentami. Ale ako sa dá bojovať proti láske? Keď sú kresťania vo svojej službe naplnení nefalšovanou Kristovou láskou, Boh otvára dvere pre prijatie pravdy. Keď ľudia cítia, že sú milovaní, sú pripravení počuť pravdu evanjelia.

Len nedávno priniesli médiá správu o tom, ako jeden maďarský kňaz učí mladých jazdiť na skejtborde a kázal im pritom z Biblie. Tri dni po uverejnení tejto správy si amatérsky klip so zábermi kázuceho kňaza na skejtborde pozrelo na You Tube až 150 tisíc ľudí. Nevie, čo tento kňaz kázal, ale očividne ľudí oslovilo, že sa niekto zaujíma o mladých a pritom im vie odovzdať morálne hodnoty.

Nesmierne úspešná služba Teen Challenge, ktorú založil Dávid Willkerson v New Yorku začala tak, že mladý kazateľ sa vybral do Brooklynu medzi tamojšie gangy, aby im zvestoval evanjelium. Keď sa raz dostal medzi vodcov gangu Mau-Mau a hovoril im, že ich Ježiš miluje, jeden z nich mu zamával pred očami dýkou a pohrozil, že ak neprestane, pocíti ostrie jej čepele.

Willkerson sa naňho usmial a povedal: „Keby si ma rozkrájal hoci aj na tisíc kúskov, každý jeden z nich bude kričať



pastor Peter Čuřík

Ježiš ťa miluje.“ Keď videl, aký je chudobný, vyzul si svoje topánky, daroval mu ich a odišiel bosý. Ako sa dá argumentovať proti láske? Je to nerovný boj. Keď sú vystrieľané všetky šípy a nastražené všetky pasce, láska ešte stále pevne stojí a dominuje.

Ten vodca sa volal Nicky Cruiz a dnes je svetoznámy evanjelista, ktorý privádza ku Kristovi desaťtisíce ľudí. Služba Teen Challenge je rozšírená po celom svete a pomáha narkomanom dostať sa zo závislosti. Úspešnosť liečby jej centier sa udáva až 83%. Všetko to začalo človekom, ktorého srdce bolo zlomené pre stratených a niečo pre nich urobil. Vždy treba zaplatiť nejakú cenu, vždy ťa to niečo bude stáť. Ak ťa to nič nestálo, asi si nič neobetoval. A keď si nič neobetoval, tak v tom asi nebola láska. Toto je kresťanstvo.

Sme nadšení z toho, že sme mohli vyslať prvú misionárku do Indie. Možno to nie je veľa, ale niekde treba začať. Je výborné, že cirkev v Bratislave sa stará o bezdomovcov a pravidelne pomáha pri výdaji stravy na Predstaničnom námestí. Možno to nie je veľa, ale vďaka Bohu aj za to. Prvý septembrový týždeň sa 37 Slovákov pripája k jednému z najväčších výjazdov histórie do Izraela. Po všetkých negatívnych signáloch a lodiach, ktoré putujú do Izraela, chceme vydať jasné svedectvo: Boh má plán pre Izrael a počíta s ním. Misia má mnoho tvári a láska mnoho podôb. Možno v tvojej situácii nevedie ani do Indie ani k bezdomovcom ani do Izraela. Ale dovoľ jej, aby ťa priviedla k tým, ktorí ju potrebujú. Tam nájdeš Ježiša a jeho moc.

Čo ak je toto všetko pravda a ja to miňam?

Ľubka Mihalovičová

Cesty ma doviedli až do Prahy

Vyrastala som v dobrej učiteľskej rodine v Poproči, obci pri Košiciach. Otec pôsobil ako riaditeľ základnej školy, mama chvíľu učila a potom až do dôchodku bola riaditeľkou miestneho kultúrneho strediska. Bolo to ešte za socializmu a ja som vôbec netušila, že sú ľudia, ktorí poznajú Boha, a myslia to s ním vážne. Keď som aj niečo počula od svojej babičky, brala som to len ako tradíciu. Pamätám sa, ako som presviedčala dcérku mojej sesternice, že Boh určite nie je, že to je iba zvyk, keď ľudia veria. Ona s plačom, ale rozhodne, protestovala. Keď moja babka vzdychala, že nie som ani pokrstená, chcela som ju utešiť. Sľúbila som jej, že keď vyrastiem, tak sa dám určite pokrstiť.

Život plynul ďalej. Na gymnázium v Moldave nad Bodvou, kde som študovala, prišli propagovať vojenskú školu pre ženy v Prahe. Rozhodla som sa byť vojačkou. Nikdy som to neofutovala. Robila som operátorku na veliteľstve protivzdušných síl, mala som dobrý plat, okolo seba veľa mladých ľudí a dobrý kolektív. Chodievali sme často na turistiku, splavovali rieky, lyžovali v Krušných horách. Zaľúbila som sa tam tiež do môjho budúceho manžela, ktorého som dlho považovala len za veľmi dobrého kamaráta. Keďže bol tiež vojak z povolania, ako manželia sme dostali nový trojizbový byt v Mladej Boleslavi a narodili sa nám Ivanka a po dvoch rokoch Andrejka.

Najlepšie rozhodnutie v mojom živote

Manžel chcel veľmi žiť na Slovensku, a tak sme sa presťahovali do Moravského Svätého Jána neďaleko Bratislavy, k jeho rodičom. Pracoval aj naďalej v ozbrojených zložkách, aj tu sme dostali nový trojizbový byt v Malackách, a keď sa nám narodila tretia dcéra Ingridka, začali sme svojpomocne stavať rodinný dom, neďaleko od manželových rodičov. Hneď po materskej dovolenke som nastúpila do novej práce ako pomocníčka leteckého dispečera na vojenskom letisku v Malackách. Spoznala som tam veľa zaujímavých ľudí, do práce som chodila rada. Som presvedčená, že našu rodinu ochraňoval Boh, aj keď sme ho ešte nepoznali. No aj napriek tomu som nebola úplne spokojná, necítila som sa šťastne. Môj manžel má zaujímavé hobby – poľovníctvo. Videla som, že ho to veľmi naplňa a zabúda tam na všedné starosti. Trochu som mu závidela. Nemala som nič také, čo by vyplnilo tú prázdnotu vo vnútri, ktorú som pociťovala. Bývala som nervózna a podráždená, žiarlivá, ale zároveň dosť neschopná a smutná. Začala som hľadať pravdu v horoskopoch, v čítaní z rúk. Kupovala som si kamienky, ktoré ma mali zbaviť všetkých neduhov. Mali mi priniesť pokoj, ktorý som na chvíľu síce pociťovala, ale vzápätí ho vystriedalo zovretie a ešte väčšia úzkosť.

Raz, keď už bola moja najstaršia dcéra dospelá, mi telefonicky oznámila, že sa za ňu nejaké kresťanky modlili a jej noha je uzdravená. Pri atletike si totiž poranila nohu a lekári nevedeli zistiť, prečo ju stále bolí. Vtedy mi prebehlo myslou: „Je v dobrých rukách.“ Začala chodiť s nimi na stretnutia, a keď prichádzala domov podozrivo veselá, manžel mi navrhol, aby som sa išla pozrieť, kde to vlastne chodí. Pamätám sa, že som niekedy so zvedavosti čítala jej Bibliu a s hrôzou som si uvedomila: „Čo ak je toto všetko pravda a ja to miňam?“

Keď som prišla s Ivankou na zhromaždenie, kde všetci nadšene chválili Boha, bola som hlboko dojatá. Nevedela som, prečo plačem a keď kazateľ vyzval tých, ktorí sa chcú zmieriť s Bohom, aby vyšli dopredu, dcéra mi s úsmevom pošepkala: „Mami, len choď.“ Po chvíľke váhania som sa rozhodla. Aj keď som vtedy všetkému nerozumela, modlila som sa modlitbu spasenia, v ktorej som odovzdala svoj život do Božích rúk. Dnes, aj po mnohých rokoch, považujem toto rozhodnutie za najlepšie vo svojom živote.

Zázračne uzdravená z alergie

Moje srdce naplnil Boží pokoj a čistá láska, nedá sa to ničím nahradiť a s ničím porovnať. Rada som priznala omyl, v ktorom som žila – že Boh nie je. Vďaka Bohu, že už som aj pokrstená, patríam do zboru Slovo života, kde sa nekompromisne káže plné evanjelium. Vďaka za vzácnu službu našich pastorov Petra Čuřika a Martina Hunčára, ktorí nám odkrývajú poklady z Božieho slova, majú pastierske srdce a sú aktívnymi Božimi služobníkmi. Keď prišli rôzne útoky kvôli viere a nepochopenia zo strany najbližších, naučila som sa odpúšťať a žehnať ľuďom a nedať si zobrať radosť z poznávania pravdy, ktorá vie každého vyslobodiť. Bola som uzdravená z alergie na rôzne jedlá, ovocie, zeleninu. Verím Božiemu slovu, dávam do jeho rúk všetky svoje starosti a ďakujem, že mi pomáha.

Som vďačná Bohu za svojho manžela i dcéry. Takmer dva a pol roka pracujem v kancelárii Slova života v Bratislave ako pokladníčka, vediem modlitebnú skupinu žien, som absolventkou biblickej školy Slova života, kde som dostala pevné základy Božieho slova a spoznala úžasných ľudí. Každý deň som šťastnejšia a viem, že aj keď niektoré okolnosti revyzerajú ideálne, Boh má pre mňa pripravené to najlepšie riešenie v každej situácii.



UNIKOL SAMOVRAŽEDNÉMU ÚTOKU



Pondelok 29. marca 2010 sa nemal skončiť tak, ako sa nazdával Sim Eih Xing, 23-ročný študent medicíny a člen cirkvi Slovo života v Moskve. Keď nastupoval do moskovského metra, vôbec netušil, že žena v krátkej fialovej bunde, stojaca priamo pred ním, je jednou z dvoch samovražedných atentátničiek, ktorá sa už o chvíľu odpáli do vzduchu. Žena mala neobvyklé držanie tela a vyzerala akoby bola pod vplyvom drog. Nikto však netušil, že pod svojimi šatami ukrýva bombu. Sim smeroval spolu so svojimi priateľmi na hodinu chirurgie, keď zrazu vo svojom vnútri pocítil silné nutkanie ihneď na ďalšej zastávke vystúpiť. S priateľmi sa

teda tak aj rozhodli urobiť. „Hneď, ako vagón zastavil, som vystúpil a zrazu to vybuchlo, asi len meter za mnou“, rozpráva Sim. Pocítil ostrú bolesť na pravej strane a počul obrovský výbuch. Vnímal, ako ním nejaká nadpozemská sila pohla dopredu. To bol aj dôvod, prečo mu výbuch neublížil. „Som presvedčený, že Boh ma zachránil. Ak by som bol v tom vozni zostal čo i len o sekundu dlhšie, bol by som už mŕtvy.“ O niečo skôr v to isté ráno sa odpálila na sever od uvedeného miesta aj iná samovražedná atentátnička. Počas obidvoch útokov zahynulo 39 ľudí a viac ako 70 sa zranilo. Zranenie pravej nohy a popálenina vo vlasoch je to jediné, čo bomba Simovi spôsobila. „Ďakujem Bohu za jeho ochranu. Nebojím sa i naďalej jazdiť metrom. Viem, že Boh nado mnou neustále bdie a to, čo sa udialo mi dalo viacero príležitostí rozprávať s ľuďmi o Božej láske a ochrane,“ hovorí o svojom zážitku Sim.

Zdroj: Missionsmagazinet



CHUŤ MISIE-NEMÁ PREHOVORILA

V MONGOLSKU



Boh koná v Azerbajdžane cez misionárov Slova života úžasné zázraky. Nedávno stretli v meste Baku ženu, ktorá mala v ústach rakovinový nádor. Keď sa za ňu modlili, bola úplne uzdravená a peniaze, ktoré rodina zozbierala na pohreb, môžu teraz namiesto toho použiť na svadbu dcéry.

Po mesiaci sa vrátilo osem tímov z biblickej školy Slova života v Uppsale z misie. navštívili Indiu, Sibír, Mongolsko, Arménsko, Ukrajinu a Gruzínsko. Neobvyklé veci zažil tím, ktorý bol vyslaný do Mongolska. Navštívili mnoho zborov, vrátane najväčšej cirkvi v krajine, ktorú založil bývalý študent Biblickej školy Slovo života v Abakane. Na jednom zhromaždení tam slúžil aj Carl Gustaf Severin. Pri výzve na modlitbu sa modlili spolu s ním za stovky ľudí, rozdelených do 16 stanovišť za spasenie, krst v Duchu Svätom a uzdravenie. Sasha Ruelfs, koordinátor domáceho a medzinárodného tímu, bol svedkom naozaj nezvyčajného

zázraku. Opisuje ho nasledovne: „Žena, ktorá bola 64 rokov nemá, prišla dopredu. Keď som sa za ňu modlil a viackrát sa jej počas modlitby spýtal na znak súhlasu „amen?“, zrazu otvorila ústa a povedala „amen.“ Najskôr bola šokovaná z toho, čo sa stalo, ale následne z jej úst začali plynúť slová ako vodopád. Boh je tak dobrý!“, dodáva Sasha s nadšením.

Zdroj: Missionsmagazinet

„Suchozemci“ – Odkaz Filipänom



Už záhadný názov tohtoročného detského letného tábora Slova života od začiatku sľuboval veľa prekvapení, dobrodružstva a zábavy. A tak sa aj stalo.



40 detí zo Slovenska, Čiech a dokonca USA a 20 dospelých sa v druhý júlový týždeň v Planinke neďaleko Dechtíc ocitlo v zemi pirátov a suchozemcov. Počas ôsmich dní sa deti prostredníctvom krátkych ranných divadielok stretávali s pirátkami Yo-ho a Heave-ho a kapitánom Bookom, počas večerných stretnutí pre zmenu s ďalšou pirátskou skupinou, ktorú tvorili Jožko Bezbradý, Nevrlý Roger, Nebezpečná Lenuška a kapitán James. Yo-ho a Heave-ho mali každý deň pre deti pripravené rôzne hádanky a hlavolamy, ktoré ich viedli na

cestu za pokladom. V malých skupinách deti spoločne riešili všetky zadané úlohy a spoločne so svojimi vedúcimi pátrali po indíciách v Liste Filipänom.

Okrem hľadania „bájneho“ pokladu boli pre deti pripravené rôzne dielničky, na ktoré sa mohli prihlasovať. Niektorí sa tak stali aspoň na chvíľu hercami, iní tanečníkmi, a večer potom mohli predviesť ostatným niečo zo svojho umenia. Ďalší vyrábali rôzne výrobky z papiera, hliny a korálok, ktoré potom poslúžili aj ako medaily. Iní si užili veľa zábavy pri hrani netradičných hier a rôznych súťaži.

Táborový pondelok priniesol pre deti prekvapenie. V spolupráci so striebornou medailistkou z Pekingu Zuzanou Štefečekovou sa deti mohli počas popoludnia zúčastniť strelieb v neďalekých Jaslovských Bohuniciach. Mali možnosť vyskúšať si strelbu zo vzduchovky a brokovnice.



Zistili, že to nie je také jednoduché, ale napriek tomu sa niektorým z nich podarilo trafiť aj pohyblivé terče. Deti, ktoré o strelby záujem nemali, sa zatiaľ jašili v bazéne.

Utorňajší horúci deň bol vyhlásený za vodný deň. V horúcom počasí, keď teploty dosahovali 37 stupňov, všetci privítali zábavnú hru, v ktorej každá skupina mala vyslobodiť svojho uneseného člena od nebezpečných pirátov. Tí používali na odrazenie záchranných akcií vodné bomby a fľaše a uneseného člena každej skupiny polievali vodou. Nakoniec sa umúdrilo aj počasie, a tak bola naša zábavná hra obohatená aj o výdatný asi hodinový dážď.

V stredu náš tábor navštívil pastor Peter Čuřík a priniesol nám posolstvo z Filipänom 3:14 o najväčšej medaile všetkých čias. Počas tohto ranného stretnutia Duch Svätý jedinečne pôsobil medzi deťmi a premieňal ich. Mnohé z nich boli dotknuté Božou prítomnosťou, ktorá nenechala ľahostajných ani zúčastnených vedúcich. Mnohí z nás so slzami v očiach chválili

„Najlepšie na tábore boli zhromaždenia s divadielkami, chválami a skvelou výučbou Božieho slova...“

Ráchel, 12 rokov, B. Štiavnica.

„Najpožehnannejšie boli určite modlitby. Bolo úžasné vidieť, ako sa nás Duch Svätý dotýkal.“

Bianca, 14 rokov, Bratislava.

„Mne sa na tomto tábore páčilo úplne všetko. Cez program, decká a prostredie, až k vedúcim. Aj strava bola výborná. Škoda len, že sme nemali väčší bazén. A myslím si, že všetkým vedúcim patrí veľké ĎAKUJEM.“

Petra, 12 rokov, Košice

„Na tábore sa mi páčil futbal, vodné hry a divadelný krúžok.“

Nicolas, 7 rokov, Bratislava.

„Najviac sa mi páčila strelnica.“

Riško, 8 rokov, Bratislava.

„Tábory pre deti robíme od r. 2004. Každý rok máme o niečo viac detí a aj my vedúci sme nazbierali veľa skúseností. Deti zažívajú stretnutie s Pánom na kreatívnych bohoslužbách, spoznávajú nových priateľov a zažívajú veľa zábavy. Odchádzajú zmenení a šťastní, niektorí sa lúčia so slzami s nádejou, že sa uvidia opäť o rok.“ Pastor

Martin Hunčár



Pána a ďakovali mu za jeho milosť, ktorá pôsobí v našich životoch. Popoludní prebiehal futbalový turnaj pod taktovkou

Petra Čuříka a štafetový beh „Deti vs. pastor Martin“, ktorého vyzývateľom bol pastor Martin Hunčár. Tieto športové udalosti, ako aj mnohé iné aktivity neušli pozornosti novovzniknutej táborevej televízií AMEN (Amatérské mediálne evanjelizačné noviny), ktorá pripravovala prehľad správ o udalostiach v tábore, ktoré sa týkali nielen športu, ale aj „táborevej“ smotánky, správ z domova, zo sveta a počasia.

Štvrtok sa niesol v znamení SUCHOZEMCOV a maľovania tvári. Hlavne suchozemská plavba pomocou dosky, fliaš a palice priniesla mnoho zaujímavých situácií. Deti si pri tejto aktivite vychutnali hlavne „plavbu“ vedúcich, ktorí sa neustále dostávali do „búrkových“ pásiem.

V piatok sa hral najmä basketbal. A zároveň sa tiež všetci „Suchozemci“ dostali do finálnej etapy táborevej hry. Odhalili veľké tajomstvo kapitána Filipa Iana Rata, ktoré ich doviedlo k biblickému veršu z knihy Filipanom 3:8. Počas popoludnia vekovo zmiešané dvojice detí museli preukázať nielen svoje pohybové nadanie, ale aj vedomosti v rámci turisticko-branného preteku. Večerné zhromaždenie bolo vyvrcholením nášho tábora a plné nádhernej Božej prítomnosti. Nasledoval táborák s opekačkou, pričom Jayne pripravila obľúbenú anglickú pochúťku Mar-



shmallows. A na záver – nočný pochod po stopách „stratenej“ pirátky, ktorá na konci cesty každému dieťaťu odovzdala kartičku za odvalu.

Do sobotňajšieho rána sa všetci zobudili s vedomím, že nastal deň odchodu. Po nevyhnutnom balení nastal čas lúčenia. Na niektorých tvárach bolo vidieť aj slzičky. Ale tak to už na táboroch býva, uvidíme sa zase o rok.

Nada Jančárová



Božia láska v akcii alebo ako Boh naprával chrbtice

Turné s Perom Cedergårdhom po Slovensku

Počas minulého týždňa sme mali možnosť zažiť niečo z toho, o čom čítame v knihe Skutkov. Tohtoročné turné s evanjelistom Cedergårdhom bolo jedno z najúspešnejších za ostatné tri roky a trvalo desať dní. Služobníka Pera Cedergårdha sprevádzali aj dvaja spolupracovníci zo švédskeho Jeteborgu a do kampane boli tiež zapojené gospelové skupiny a mladá ľudia z cirkvi Slovo života v Bratislave. Počas tohto času uvedený tím navštívil Sereď, Bratislavu, Komárno, Nitru, Banskú Štiavnicu a Banskú Bystricu. Desiatky ľudí bolo spasených, uzdravených, vyslobodených a dotknutých živým Bohom. Tu sú aspoň v krátkosti udalosti, ktorých sme boli svedkami:

SEREĎ 13.-14.8.2010

V spolupráci s miestnym zborom sa uskutočnili v meste štyri zhromaždenia, z toho dve pouličné evanjelizácie pred miestnym kultúrnym centrom. Ľudia na námestí počúvali piesne, Božie slovo a svedectvá. Bolo zaujímavé sledovať, ako ľudia otvárajú okná svojich bytov, či sedia dve hodiny v autách na parkoviskách, len aby počuli evanjelium. Boli sme svedkami toho, ako minimálne štyria ľudia odovzdali svoje životy Ježišovi priamo na ulici. Veľmi dojemné bolo sledovať

rómskeho chlapca vo veku asi 12 rokov, ktorý sedel a počúval celé dve hodiny. Keď sme sa mu prihovorili, vysvitlo, že má veľmi ťažkú rodinnú situáciu. Spolu s 15 súrodencami vyrastá v nefunkčnej rodine plnej násillia. Na našu otázku, či počul niečo o Bohu alebo o Ježišovi len záporne zavrtel hlavou. Bol však veľmi dotknutý Božou láskou a následne pozval Ježiša do svojho srdca.

Ďalší muž, ktorého sa Boh dotkol, bol Jozef. Keď pastorov syn kázal evanjelium a spýtal sa ho, čo by chcel, aby pre neho Pán urobil, povedal, že by



chcel nejaké peniaze na obed. Tento brat teda dokončil kázanie a zobral ho na obed. Muž, ktorý bol dlhé roky alkoholikom a mal za sebou veľmi ťažký život, bol úplne obmäkčený Božou láskou a prišiel aj na večerné zhromaždenie, kde bol slávne spasený. Počas večerných zhromaždení prijali mnohí prorocké slovo, slovo poznania a viacerí s problémami chrbtice a skoliózou pocítili okamžitú úľavu.

BRATISLAVA 15.-16.8.2010

V Bratislave sme program začali službou Pera Cedergårda na nedeľnej bohoslužbe. Aj keď zhromaždenie bolo o niečo kratšie ako zvyčajne, pretože sme už 14.30 začínali vystúpenie na Hviezdoslavovom námestí, Boh konal mocným spôsobom. Ešte pred službou slova sme kladením rúk oddelili Mirku Miškovcovú na misiu do Indie, čo bol istým spôsobom v našom zbere historický počin a naplnenie prorociev. Per kázal o duchovnom prebudení a povzbudzoval veriacich, aby povstali v sile Ducha Svätého. Pri modlitbách prežili mnohí naplnenie Duchom Svätým.

Vystúpenie na Hviezdoslavovom námestí bolo nesmierne vydarené podobne, ako týždeň predtým, keď sme hostili 92 mladých Švédov, ktorí ponúkli pestrý program piesní, tanca a slova. Ich vystúpenie bolo veľmi kvalitné po technickej stránke (mnohí si mysleli, že hrá profesionálna kapela), ale nado všetko priniesli bratislavčanom posolstvo o tom, ako vyzerajú životy mladých ľudí po tom ako stretli Ježiša. Boli sme veľmi povzbudení aj tým, že

mnohí z týchto mladých ľudí, ktorí doslova žiarili radosťou, vyrastali v kresťanských rodinách či boli deťmi misionárov. Je veľmi dôležité vedieť odovzdávať vieru a autentické kresťanstvo ďalším generáciám napriek tomu, že spoločnosť je viac a viac sekularizovaná.

Aj pri službe našej worshipovej skupiny bola na námestí nádherná atmosféra. Bolo krásne popoludnie a Per odhadoval, že priamo tam sa osobne modlil asi za 50 ľudí. Aspoň jedno svedectvo za mnohé: tridsaťročný muž, ktorý bol od 14 rokov po ťažkej autonehode a nemohol dobre spať ani sedieť, bol na mieste prekvapený po tom, ako sa mu jedna zjavne kratšia noha doslova narovnala pred očami. Odhadujeme, že evanjelium sme mohli radosť zvestovať niekoľkým stovkám domácich i turistov.

V pondelok sme potom kázali Božie slovo na vynovenom amfiteátri na Štrkoveckom jazere, kde sme v rámci bohatého programu pripravili aj sedem stanovíšť s rôznymi súťažami pre deti. Akcia sa stretla s vynikajúcim ohlasom. Ešte pol hodinu pred rozostavaním aparatúry Bratislavu zalievala silná letná búrka. Nebolo ľahké urobiť dobré

rozhodnutie, ale po horlivých modlitbách sme zväzili, že akciu uskutočnime. Do niekoľkých desiatok minút sa nebo rozjasnilo a celý podvečer sme si na Štrkovi užívali krásne počasie.

KOMÁRNO 17.8.2010

V modlitbni baptistickej cirkvi sa zišlo okolo 70 ľudí. Posolstvo o slepom Bartimeovi, ktorý sa nevzdal, ale vystrel sa svojou vierou k Ježišovi a tak dostal svoj zázrak, pozdvihlo mieru očakávania medzi zhromaždenými. Božia prítomnosť bola doslova hmatateľná a Boh uzdravoval aj neveriacich. Napríklad muž, ktorý nebol kresťan a na zhromaždenie ho priviedla jeho veriaca kolegyňa, pocítil okamžitú úľavu od silných bolestí chrbta a noha, ktorú mal kratšiu asi o dva centimetre ako druhú, sa v priebehu niekoľkých sekúnd narovnala. Tento muž bol taký šokovaný, že nemohol uveriť tomu, čo sa stalo. Stále sa nás pýtal otázku: „To naozaj tá noha dorástla?“ Domov odchádzal naplnený veľkou radosťou. Po modlitbu si prišla aj žena s dvomi barlami, ktorá o sebe tvrdila, že je ateistka. Po úraze mala úplne nehybnú pravú časť tela a bola schopná chodiť len za pomoci barlí. Po modlitbe cítila silné „mravenčenie“ v pravej nohe, ako to sama popisovala, a po chvíli bola schopná chodiť sama bez akejkoľvek pomoci a stále volala: „Vďaka, Ježiš!“



NITRA 18.8.2010

Na zhromaždenie v Nitre prišlo okolo 100 ľudí. Viacerí svedčili o tom, že sa na toto zhromaždenie dostali akosi „neplánovane“. Keď sa cirkev predtým za toto zhromaždenie modlila, Pán im ukázal obraz Noachovej archy a dal im slovo, že na toto zhromaždenie privedie hľadajúcich aj nadprirodzeným spôsobom.

Počas modlitby prežili najmenej dvaja ľudia vyslobodenie zo strachu a depresii a mnohí, ktorí mali silné bolesti chrbtice svedčili o okamžitej úľave. Okrem toho minimálne desať ľudí s nerovnomernou dĺžkou nôh potvrdilo priamo na mieste, že sa ich kratšia noha po modlitbe dorovnala.

**BANSKÁ BYSTRICA 19.–20.8.2010**

Dve večerné zhromaždenia v Evanjelickom spolku v Banskej Bystrici boli jedným z vrcholov celej kampane. Na každú z večerných bohoslužieb prišlo okolo 100 ľudí. Boh tu konal neobyčajné zázraky a potvrdzoval svoje Slovo. Mnohí pocítili okamžitú úľavu od bolesti, viacerí prijali slová poznania.

Všetkých sa nás veľmi dotkol príbeh mladej ženy Daniely, ktorá bola 23 rokov satanistkou. Hoci teraz už bola kresťankou, nebola ešte od minulých vecí oslobodená. Diablove poviazenie v jej živote bolo také silné, že niekoľko rokov nebola schopná vôbec riadne prijímať potravu, či spať počas noci. Okrem toho trpela silnou agresivitou a myšlienkami na samovraždu. Bolo úžasné vidieť zmenu v jej očiach a úžasnú radosť, ktorou ju Pán naplnil.

S plačom hovorila: „Mnoho rokov som vôbec nebola schopná sa smiať, avšak teraz nemôžem prestať. Som tak vďačná Ježišovi za to, čo pre mňa urobil!“

BANSKÁ ŠTIAVNICA 21.–22.8.2010

Už od stredy v meste prebiehala kampaň s názvom „Život proti smrti“. Miestni veriaci zo Slova života premietali film o Ježišovi, pripravili streetbalový a futbalový turnaj na miestnom ihrisku a rôzne aktivity pre deti a mládež.

Tím mladých z Bratislavy tiež navštívil domov dôchodcov. A to všetko so zámerom priniesť evanjelium.

V sobotu bolo zhromaždenie s modlitbou za chorých na ihrisku.

Minimálne traja ľudia vyznali po prvýkrát vieru

v Ježiša Krista a mnohí pocítili na svojom tele okamžité uzdravenie. Mladá žena, ktorá mala po operácii kovovú konštrukciu vo svojej chrbtici zrazu svedčila ako jej bolesti ustali. Dojímavé boli vidieť pani Danku K., ktorá prišla za nami a ďakovala Bohu za to, že sa minulý rok presne na tom istom mieste dotkol jej 6-ročného vnúčika, keď sa zaňho modlil Per Cedergårdh. Chlapec nemohol riadne chodiť a pri chôdzi sa musel neustále podopierať rukami. S radosťou svedčila: „Ďakujem Bohu za uzdravenie môjho vnuka Samka, ktorý nemohol chodiť a po roku chodí sám, bez pomoci!“ Podobné svedectvo sme počuli na rannom zhromaždení od pani Jany M., za ktorú sme sa pred rokom



modlili v Púchove. Vo svojom živote podstúpila 22 operácií chrbtice, avšak i naďalej trpela neustálymi bolesťami a jedna z jej nôh bola kratšia asi o päť centimetrov. Toto je jej výpoveď: „Dňa 20.8.2009 som bola pozvaná do Púchova, kde sa ma Pán dotkol a po modlitbe zbavil bolesti chrbtice. Vtedy ma čakali ešte dve operácie, ale nakoniec lekári usúdili, že už nie sú potrebné. Do jedného týždňa mi bolesti úplne odišli a hneď na mieste som vtedy zahodila do koša ortopedické vypodloženie, ktoré vyrovnávalo nerovnosť v dĺžke mojich nôh. Kratšia noha mi totiž úplne dorástla.“

Toto boli len úlomky z toho, čo Boh počas týchto dní konal. Bolo toho nepochybne oveľa viac. Videli sme, že náš Boh je naozaj živý a že Jeho Slovo je pravda. Veríme, že tieto evanjelizácie prinesú trvalé ovocie a takisto mnohé zbory a veriaci vstúpia do služby uzdravenia. ■





Kľúčom v službe uzdravenia je súcit

Rozhovor s evanjelistom Perom Cedergårdhom

Per, povedz nám ako si sa obrátil.

Vyrastal som v kresťanskej rodine. Moji rodičia patrili do tzv. Misijnej cirkvi (Mission Kyrka, šv., poznámka prekladateľa). V cirkvi sa len zriedkavo hovorilo o spasení, avšak v tomto období sa po celom Švédsku Boh dotýkal mladých ľudí na kresťanských táboroch. Stovky mladých boli vtedy spasené. Na takomto tábore sa obrátil aj môj starší brat, čo som mu veľmi závidel, hoci som mal vtedy len 12 rokov. Keď sa ma potom v nedeľu mama počas bohoslužby spýtala, či by som chcel prijať to, po čom tak veľmi túžim, neváhal som ani chvíľu. Počas modlitby som bol dramaticky spasený a Ježiš sa ma mocne dotkol. Ihneď som sa chcel zapojiť aj do cirkvi, nestačilo mi chodiť len na mládež. Takisto som viedol aj ostatných mladých k tomu, aby sa stali plnohodnotnou súčasťou cirkvi.

Dnes si ťa Pán mocne používa hlavne v službe uzdravenia. Kedy si začal vnímať toto povolanie od Pána a ako si sa dostal tam, kde si dnes?

Od začiatku som mal vo svojom srdci silnú túžbu slúžiť Bohu, ale trpel som strachom z ľudí. Pamätám sa, ako som sa

modlil: „Bože chcem ti slúžiť, ale nedovoľ prosím, aby som musel stáť pred ľuďmi!“ Zistil som, že Boh neodpovedá vždy na naše modlitby podľa našich predstáv (Smiech).

Krátko po mojom obrátení som čítal slovo z Jána 14:12-14, ktoré sa ma dotklo neobyčajným spôsobom. Nemohol som sa ho zbaviť. Hoci som tomu ešte ako mladý človek celkom nerozumel, modlil som sa, aby mi Pán toto slovo osvetlil. V tom čase sme v našej cirkvi nemali žiadne vyučovanie o Duchu Svätom. Veľmi som túžil byť naplnený Duchom, avšak nikto mi nevedel poradiť, ako ho mám prijať. Táto agónia trvala celé tri roky. Potom ma niekto pozval na konferenciu, kde slúžil známy kazateľ z Anglicka Harry Greenwood. Pán ma pokrstil v Duchu Svätom ešte skôr, ako kazateľ stihol ku mne prísť a pomodliť sa za mňa. Božia prítomnosť bola taká silná, že som potom tri noci nemohol prestať hovoriť v nových jazykoch. Keď sa za mňa na ďalší deň modlili, jeden muž nado mnou prorokoval, že Pán bude ľuďom cezo mňa prinášať uzdravenie a vyslobodenie. Toto sa stalo v roku 1975. Od tejto chvíle som začal ešte intenzívnejšie slúžiť Pánovi na modlitbách, v domácich skupinách, v hudobnej skupine a tiež som viedol

d ďalších mladých ľudí ku krstu v Duchu Svätom. Kým som sa však odvážil modliť za chorých, trvalo ešte nejaký čas. Pán mi totiž povedal: „Najprv musíš byť v mojom Slove.“ Počas nasledujúcich troch rokov som trávil niekoľko hodín denne v Božom slove. Počas tohto obdobia ma Duch Svätý vyučoval najmä o oblasti uzdravenia. Toto povolanie mi Pán znovu potvrdil na stretnutí Obchodníkov plného evanjelia v Los Angeles. Tu mi cez jednu ženu hovoril tie isté veci, ktoré som už počul v roku 1975: „Boh si ťa použije mocným spôsobom, pričom tisíce budú vyslobodené a uzdravené.“

Dnes vidím, že toto je práve oblasť, v ktorej si ma Pán obzvlášť používa, hoci som 15 rokov pôsobil aj ako miestny pastor. Začal som tým, že som robil každoročne asi tri misijné výjazdy, kedy som sa modlil aj za chorých. Do dnešného dňa som precestoval 32 krajín sveta a videl som stovky ľudí vyslobodených a uzdravených Božou mocou.

Ako si to všetko zvládal prakticky, keďže si slúžil ako pastor a zároveň aj pracoval?

Áno, to je pravda. Na začiatku som pôsobil ako pastor na plný úväzok

v miestnom zbere a okrem toho som robil aj prácu architekta, založil vlastnú firmu a staral sa o rodinu s piatimi deťmi. Určite si viete predstaviť, že to nebolo vôbec jednoduché a veľmi dobre som vedel, že to nemôže z dlhodobého hľadiska fungovať. Jedného dňa som sa modlil: „Pane, chcem ti slúžiť úplne. Prosím, pomôž mi v tom!“ Po tejto modlitbe prišlo k radikálnej zmene. Hneď na druhý deň si ma totiž predvolal môj šéf a oznámil mi, že som prepustený kvôli nepriaznivej finančnej situácii našej firmy. Vedel som, že to je Boh, kto to takto zariadil. A hoci mi cirkev dávala len minimálny plat a musel som sa starať o päť detí, za celé tie roky som nikdy nemal nedostatok. Boh bol vždy verný.

Ako si vnímal tohtoročnú návštevu Slovenska?

Keďže tentoraz bolo naše turné o niečo dlhšie a mali sme až osemnásť zhromaždení, bolo to tak trochu „kráčanie po vode“. Nedalo sa totiž detailne naplánovať každé zhromaždenie dopredu, musel som byť úplne závislý na Duchu Svätom. Počas týchto desiatich dní sme videli, ako boli mnohí spasení a taktiež mnohých, ktorí boli po modlitbe okamžite uzdravení. Medzi tými, ktorých Pán uzdravil, bolo aj veľa neveriacich. Bolo úžasné vidieť, ako ľudia počúvali evanjelium a žiadali o modlitbu priamo na ulici. Len na bratislavskom námestí (Hviezdoslavovom, pozn. prekl.) sa zišli stovky ľudí a aj priamo tam sme boli svedkami zázračných uzdravení. Keď vidím, že sa dejú takéto veci, považujem to za prebudenie.

Musím úprimne povedať, že som si zamiloval Slovensko a ľudí, ktorí tu žijú. Za posledné tri roky som tu bol už šesťkrát. Vybudoval som si tu dobré vzťahy a mám tu vynikajúcich priateľov. Pre mňa bolo tiež úžasným privilegiom navštíviť jednotlivé zbory a misijné stanice a povzbudiť vedúcich a pastora, ktorí sú mladí rovnako ako zbory, v ktorých slúžia.

Spomínal si, že toto je už tvoja šiesta návšteva a teda si mal možnosť spoznať cirkvi a veriacich na

Slovensku trochu bližšie. Čo podľa teba cirkev na Slovensku potrebuje najviac?

Hoci Slovensko je krajina s kresťanskou históriou a ľudia majú poznanie o Bohu, len málokto ho poznajú osobne. Som však presvedčený o tom, že Boh má pre cirkev na Slovensku pripravenú úžasnú budúcnosť. Čo sa týka miestnych zborov a vedúcich, niektorí z nich budú musieť porásť v zodpovednosti a v smelosti. Pre mnohých vedúcich však bolo veľkým povzbudením vidieť, keď odrazu do ich



Per na evanjelizácii v Banskej Štiavnici

zboru, ktorý má len okolo 20 členov, prišlo na bohoslužbu aj 100 ľudí. Boli šokovaní a šťastní, lebo videli, že je to Boh, ktorý dáva vzrast. Okrem toho sa domnievam, že by bolo dobre, aby jednotlivé zbory viac spolupracovali a podporovali sa navzájom.

Čo sa ťa najviac dotklo počas tohtoročného turné?

Pravdepodobne to bol príbeh mladej ženy z Košíc. Bola dlhé roky poviadaná diablom, avšak v piatok bola oslobodená. Hovorila, že sa v skutočnosti nesmiela už

dvadsať rokov, ale teraz je naplnená úžasnou radosťou a pokojom. Tak veľmi chcela byť slobodná, že neváhala cestovať tri noci za sebou 320 km tam a späť a Pán poctil jej vieru a odhodlanie.

Keď hovoríme o uzdravení, deje sa častejšie okamžite alebo to býva skôr proces?

Povedal by som že je to vyrovnané. Napríklad včera sme počuli svedectvo ženy, ktorej šesť ročný vnuk nemohol chodiť, avšak po modlitbe ho Pán v priebehu troch mesiacov úplne uzdravil. Takto sa to deje pomerne často. Musíme preto povzbudzovať ľudí, aby neboli sklamaní, pokiaľ nepride k okamžitej manifestácii, ale aby naďalej verili Bohu.

Čo by si poradil tým, ktorí by tiež chceli byť používaní v službe uzdravovania?

V prvom rade musíme mať postoj služobníka, presne tak ako Ježiš. Okrem toho verím, že tým hlavným kľúčom pre službu uzdravovania je súcit. Ja sám som zažil zásadný obrat v mojej službe v roku 1992, kedy som spolu s Carlom-Gustafom Severinom navštívil Arménsko. Modlili sme sa za tisíce chorých a Boh mi k nim dal taký úžasný súcit, že som každú noc preplakal, pohnutý Božou láskou. Viem, že vtedy bolo moje srdce ešte veľmi tvrdé, ale Pán sa ho dotkol a urobil ho mäkkým. Aj toto je jedným z dôvodov, prečo sa modlím za každého človeka osobne a venujem mu čas. Boli zhromaždenia, kedy som sa modlil bez prestávky aj osem hodín. Nič nie je totiž vzácnejšie, ako keď môžem vidieť ľudí, ktorých sa Boh dotkol. Napríklad včera sme slúžili mladému dievčaťu, ktoré malo následkom operácie silné bolesti chrbtice, avšak po tom, ako sme sa za ňu pomodlili, bolesti úplne odišli a ona skákala radosťou. Keď vidím takéto veci, hovorím si, že to stojí za všetku námahu a odriekanie.

Otázky kládla Mirka Miškovcová



230 strán, 8,50 Eur

Najvýnimočnejšie pozvanie všetkých čias

ÚRYVOK Z KNIHY

„Priblížte sa k Bohu a Boh sa priblíži k vám.“ (Jak 4:8)

Z Božieho srdca vychádza volanie – nie, je to skôr výkrik – ktorý každým dňom naberá na intenzite: „Prečo ti stačí poznať ma len povrčne? Prečo mi ostávaš taký vzdialený, keď by si mohol byť pri mne intímne blízko?“

Každý z nás má priateľov alebo ľudí, ktorých obdivuje a s ktorými si chce byť bližší. V našich srdciach zaujímajú špeciálne miesto a čas strávený s nimi je pre nás veľkou cťou, obzvlášť, ak pozvanie vyšlo z ich strany. Takéto pozvanie nás naplňa očakávaním, radosťou a nedočkavosťou. Ochotne z kalendára vyškrtáme všetko ostatné, aby sme mohli toto pozvanie prijať. V Jakubovom liste nachádzame najvýnimočnejšie pozvanie, aké kto kedy napísal: „Priblížte sa k Bohu a Boh sa priblíži k vám“ (4:8, pr. Nádej pre každého). Zastav sa nachvíľu a uvažuj nad tým, že Stvoriteľ vesmíru, Zeme a všetkého stvorenia žiada o tvoju prítomnosť. A nielen tvoju prítomnosť. On ti túži byť intímne blízko, pretože Biblia nám o ňom hovorí, že vášnivo túži mať s nami vzťah (2Moj 34:14).

To je neochvejná Božia túžba. Pozýva nás do vzťahu, lebo chce, aby sme ho spoznali. Od pádu človeka to trvalo tisícky rokov, boli potrebné zložité prípravy a musela byť zaplatená vysoká cena, aby bol tento vzťah vôbec možný. Ján, jeden z Ježišových najbližších priateľov, napísal:

„Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Syn, Boh, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil“ (Ján 1:18, Ekum. pr.).

Adam poznal Boha osobne, stretával sa s ním tvárou v tvár, ale kvôli hriechu a

neposlušnosti bol od jeho slávnej prítomnosti oddelený a jeho osud sa rozšíril na celé ľudstvo. Ľudia už viac nemohli Boha vidieť, alebo ho poznať tak ako kedysi Adam. Ale Otec s veľkou láskou a súcitom túžil zachrániť náš vzťah zničený oddelením. Ako odpoveď poslal Ježiša, ktorý s ním bol od počiatku a bol zjavením Boha v tele. Prišiel, aby zaplatil cenu za naše vykúpenie z temnoty, aby sme mohli byť zmierení s Bohom, ak ho prijmemo za svojho Pána.

Táto nanovo získaná jednota s Bohom však nebola v plnej miere ani hlásaná, ani zakúšaná. Zdôrazňovali sme vyslobodenie z hriechu a smrti, ale zanedbali sme hlásanie úzkeho, osobného vzťahu, ktorý čaká na každého, kto už bol oslobodený. Toto zanedbanie si vyžiadalo veľmi vysokú cenu – mnohí ľudia prišli o krásu dôverného poznania Boha. Paralela tejto tragédie sa odohrala v Starej zmluve s Abrahámovými potomkami.

DVE ÚPLNE ODLIŠNÉ POHNÚTKY

Vždy som žasol nad rozdielnym prístupom a správaním sa u Mojžiša a jeho príbuzných, synov Izraelových. Druhá kniha Mojžišova sa začína utrpením Abrahámovho potomstva v drsnom zajatí. Boli v Egypte už takmer štyristo rokov. Spočiatku sa tešili priazni, ale zakrátko boli zotročení a začalo sa s nimi kruto zaobchádzať. Vo svojom utrpení začali volať k Bohu, aby ich vyslobodil.

Pán bol pohnutý ich modlitbami a poslal záchrancu, ktorý sa volal Mojžiš. Hoci sa narodil ako Žid, unikal otroctvu a bol vychovávaný na faraónovom dvore ako jeho vnuk – egyptský princ. Bezútešné postavenie jeho bratov ho dojalo, ale musel utiecť do divočiny, aby si zachránil život a až po mnohých rokoch

sa vrátil, aby Božím slovom a mocou vyviedol Izrael z otroctva.

Vyslobodenie Izraelitov z egyptského otroctva je obdobou nášho vykúpenia z otroctva hriechu. Egypt reprezentuje spoločenský poriadok tohto sveta a Izrael je typom cirkvi. Znovuzrodili sme sa, boli sme vyslobodení z otroctva a útlaku.

Nie je ťažké si predstaviť, ako kruto boli synovia Izraelovi zneužívaní obyvateľmi Egypta. Chrty im jazvili rany po bičoch faraónových dozorcov, žili na najnižšej spoločenskej úrovni a živili sa zvyškami. Nedúfali v žiadne dedičstvo, keďže museli otročiť pre blahobyt svojich egyptských pánov. Nariekali nad tisíckami dojčiat, ktoré boli na faraónov príkaz usmrtené.

Hoci boli nútení znášať všetku túto krutosť, veľmi rýchlo na ňu zabudli. Pretože krátko po vyvedení z Egypta, keď niečo nevyšlo podľa ich predstáv, ľutovali, že vôbec odišli a posmievali sa z vlastných modlitieb za vyslobodenie slovami: „V Egypte nám bolo lepšie.“ Dokonca mali odvahu povedať: „Vyberme si vodcu a vráťme sa do Egypta“ (4Moj 14:4, dôraz pridaný autorom).

To však neplatilo o Mojžišovi; on bol jediný, komu bolo v Egypte lepšie. Pravdupovediac, nikomu na svete nebolo lepšie než jemu. Vychovával ho najbohatší muž na svete, žil v prepychu, jedol len to najlepšie, obliekal si len tie najhonosnejšie šaty a učili ho tí najvzdelanejší učiteľia. Sluhovia sa starali o každú jeho potrebu a túžbu, keďže jeho dedičstvo v majetku i zasľúbeniach bolo veľké. On to všetko ochotne zanechal a na rozdiel od synov Izraelových sa nikdy neobhliadol späť a netúžil po tom, čo bolo.

Čo spôsobilo tento rozdiel? Odpoveď znie: Mojžiš sa stretol s Bohom. Videl

oheň a pristúpil bližšie. Stretol sa so živým Bohom v horiacom kre na Sinaji. Ale Izraeliti nie! Keď ho Pán zavolať, priblížil sa. Keď neskôr synovia Izraelovi dostali ešte úžasnejšie pozvanie než on, ustúpili (pozri 2Moj 20:18-21).

Často sa na zhromaždeniach pýtam: „Kam viedol Mojžiš synov Izraelových po odchode z Egypta?“ Zvyčajne dostanem túto odpoveď: „Do zaslúbenej zeme.“ To však nie je pravda. Mal namierené k vrchu Horeb alebo Sinaj. Spomeňte si na slovo, ktoré Boh odkázal faraónovi cez Mojžiša: „Prepusť môj ľud, aby mi na púšti slúžil“ (2Moj 7:16, Ekum. pr.). Nepovedal: „Prepusť môj ľud, aby mohli zdediť zem.“ Prečo by ich Mojžiš viedol do zaslúbenej zeme skôr, než by ich zoznámil s tým, kto im dal zaslúbenie, s tým, po kom celé veky túžili? Ak by ich najskôr priviedol do zaslúbenej zeme, milovali by tento dar viac než Darcu, samotného Boha. Mojžiš sa nevedel dočkať, kedy ich privedie práve na miesto, kde sa stretol s Bohom.

Do značnej miery sme to isté spravili aj my v našich zboroch. Kázali sme viac o tom, čo Ježiš pre nás môže urobiť, než to, kým naozaj je! A tak sme vychovali mnohých, ktorí Bohu slúžia skôr kvôli výhodám než kvôli radosti, ktorá plynie z poznania, kým Boh naozaj je. Dalo by sa to prirovnáť k žene, ktorá sa vydá pre peniaze. Jej motívom nie je spoznať svojho manžela, ale skôr mať z neho úžitok. Môže ho na istej úrovni milovať, ale všetko to bude vychádzať zo zlých pohnútok.

Tí, ktorí zdôrazňujú Božie požehnanie a zanedbávajú vzťah s ním, vychovávajú takých učeníkov, ktorí k Bohu prichádzajú len preto, aby niečo získali, namiesto toho, aby boli motivovaní tým, kým Boh je. Neexistuje nik ako on a nik sa mu v jeho úžase nevyrovná. Keď sa stretne s Bohom tak ako Mojžiš, všetky zaslúbenia ustupujú do úzadia. On je úžasnejší než čokoľvek iné. Je dokonca úžasnejší než jeho požehnanie.

Boh si zaumienil vyslobodiť Izrael predovšetkým preto, aby Ho mohli

poznať a milovať. Túžil sa im dať poznať. Povedal: „Niesol som vás na orľích krídlach a priviedol k sebe“ (2Moj 19:4, Ekum. pr.). Oni však minuli svoj osud.

Božia túžba po intímnom, dôvernom vzťahu s jeho ľudom sa nikdy nezmenšila ani nezmenila, pretože táto jeho túžba je neustále zjavovaná v jeho Slove a odráža sa aj v Pavlovej vrúcnej modlitbe:

„Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali“ (Ef 1:17, pr. Nádej pre každého).

Zjavil svoju najhlbšiu túžbu. Boh túži, aby ho každé jeho znovuzrodené dieťa poznalo veľmi dôverne! Nachýna ťa to? Ak nie, skús chvíľu premýšľať a dovoľ, aby ťa tento zázrak ohromil.

Slúžime živému Bohu, Otcovi, ktorého srdce dychtí po jeho deťoch. Túži po komunikácii, túži po vzájomnej interakcii. Pavol to jasne ukázal zápasiacim veriacim v Korinte: „Viete, že keď ste boli pohanmi, ťahal vás to a chodili ste za nemými modlami“ (1Kor 12:2-3, pr. Nádej pre každého). Z tohto Pavlovho povzbudenia vidíme jednu z hlavných charakteristík, ktorými sa Boh – náš Otec, odlišuje od falošných bôžikov a modiel – on hovorí!

ODBOČ Z CESTY

Prednedávnom mi počas šoférovania Duch Svätý povedal: „Chcem ti niečo povedať. Odboč z cesty.“

Naučil som sa, že keď mi Boh povie, aby som niečo urobil, mal by som poslúchnuť hneď, bez ohľadu na to, ako triviálne alebo nevhodne to v danú chvíľu vyzerá. Nepásol vari Mojžiš na zadnej strane púšte čriedy svojho svokra, keď si Pán získal jeho pozornosť (jestvuje veľa rôznych spôsobov, akými sa Boh pokúša upútať našu pozornosť)? Boh vošiel do krika a spôsobil, že ten horel plameňom, a predsa nezháral.

Čítame, že Mojžiš si povedal: „Pôjdem pozrieť na ten zvláštny jav, prečo ker nezhára“ (2Moj 3:3, Ekum. pr.). Slovo použité na mieste „pôjdem sa pozrieť“ pochádza z hebrejského *cuwr*. James Strong, odborník na pôvodný

jazyk Písma, definuje toto slovo ako „odbočiť.“ Mojžiš zámerne vybočil z naplánovaného smeru cesty, aby odpovedal Jedinému Svätému, ktorý ho zavolať.

Hneď ako zareagoval, čítame: „Keď Hospodin videl, že sa ide pozrieť, oslovil ho z kra: Mojžiš, Mojžiš!“ (2Moj 3:4, Ekum. pr.).

Boh zavolať Mojžiša po mene až po tom, čo videl, že odbočil. Ak by to Mojžiš neurobil, myslím si, že Pán by sa mu ďalej neprihovárал. Boh ho nezavolať, keď boli čriedy v ohrade na Jetrovom pozemku. To by nebol ten najpríhodnejší okamih. Čo ak by si Mojžiš pomyslel, *ak sa nechám rozptýliť, stáda sa roztratia a bude mi to trvať hodiny, ak nie celý deň, aby som ich pozháňal späť. Prezriem si to neskôr, keď budem mať veci pod kontrolou a nebude ma to vyrušovať.* Bol by výsledok taký istý?

Niektorí si možno myslia, že by Boh spravil ešte niečo dramatickejšie. Ale koná Boh takto? Vezmime si napríklad Samuela, keď ako mládenec slúžil veľkňazovi Élimu a jeho synom (pozri 1Sam 3). Jeden večer si ľahol a počul hlas, ktorý volal: „Samuel! Samuel!“

Samuel bežal k Élimu a povedal: „Tu som Pane, volal si ma.“ Éli odpovedal: „Nevolať som ťa, choď si ľahnúť.“

Samuel počul volať svoje meno po druhý raz a pribehol ku kňazovi, ale opäť dostal tú istú odpoveď. To sa zopakovalo trikrát, až nakoniec kňaz chlapcovi vysvetlil, ako má odpovedať. Keď po štvrtý raz počul „Samuel! Samuel,“ už vedel, ako odpovedať. „Hovor, tvoj sluha počúva.“ Potom Pán prehovoril a ukázal mu svoju vôľu a tajomstvá, ktoré ešte len mali byť zjavené.

Boh mohol urobiť aj niečo úplne iné. Keď videl, že Samuel to ani na druhý raz nechápe, mohol mu povedať: „Samuel, nebež k Élimu. To som ja, Pán, tvoj Boh, kto ťa volá a chce s tebou hovoriť.“ Ale koná Boh takto? Túži byť chcený, uznaný a poznaný. Hľadá tých, ktorí sú horliví v duchu, tých, ktorí ho budú hľadať a usilovať sa, i keď si to bude vyžadovať húževnatú vytrvalosť. ■



John Bevere je autorom viacerých kníh, vrátane bestsellerov *Satanova návlnada*, *Víťazstvo nad strachom*, *Srdce v ohni* a *Pod Božou ochranou*. Spolu s manželkou Lisou v roku 1990 založili John Bevere Ministries. Ich služba odvtedy porástla a rozšírila sa do celého sveta. S manželkou a štyrmi synmi žijú v Colorade v USA. Autor nám ponúka mapu, ktorá nás privedie k pokladu – Božiemu srdcu. Modlitba sa zmení z nezáživného jednosmerného monológu na dialóg lásky blízkych priateľov, ktorí sa delia aj o tie najskrytejšie tajomstvá.

divadlo **AGAPÉ** uvádza

Nájdenný stratený raj

Herci divadla Agapé podali príbeh Adama a Evy celkom novým spôsobom. Inšpirovaní knihou C.S. Lewisa Perelandra odhaľujú ľudské sebeckto, pasce a skryté návnady modernej doby, ktoré človeka ľahko zotročia. Nepolepšiteľný Ransom zase raz sklamal svoju ženu, namiesto vymalovania bytu sa opil. Jeho vnútorný konflikt, rovnako ako Evino lavírovanie na hranici zakázanej zóny sú zápasmi každého z nás.

Premiéra sa uskutočnila 5.8. počas Campfestu na Kráľovej Lehote. Divákovi sa toto predstavenie veľmi páčilo, mnohí boli veľmi

prekvapení vysokou profesionálnou úrovňou. „Divadlo je veľmi dobre napísané, a je to téma, ktorá bude aktuálna aj po desiatich rokoch,“ vyjadril sa Maťo Žák, znovuzrodený herec, ktorý vystupuje aj v slovenských televíznych seriáloch. „Som nesmierne rád, že premiéra dobre dopadla. Nemali sme žiadne negatívne reakcie. Maťo Žák odviedol fantastickú prácu pri réžii a pomohol tak nám ostatným zahrať to čo najlepšie. Celé predstavenie má v sebe silný evanjelizačný náboj, a pritom sa posolstvo nikomu nevnučuje,“ povedal Martin Hunčár, ktorý divadlo napísal. ■



PROGRAM PREDSTAVENÍ V BRATISLAVE

09.10. sobota - DK Dúbravka, červená sála - 19:00 h.

16.10. sobota - DK Lúky - 19:00 h.

25.10. pondelok - Exit klub (Istropolis) - 18:30 h.

6.11. sobota - DK Lúky 19:00 h.

Ohľadne vstupeniek volajte na 0905829358

HRAJÚ: Eva: **Lenka Maťašíková**, Ransom: **Martin Hunčár**, diabol: **Martin Žák**, Adam: **Matej Kučera** / NA NÁMET: C.S. Lewis – Perelandra / SCENÁR: Martin Hunčár / RÉŽIA: Martin Žák / HUDBA: Martin Benč / dĺžka: 50 minút

RUSKÝ LETNIČNÝ PASTOR ZASTRELENÝ PRED ZBOROVOU BUDOVOU



pastor Artur Sulejmanov

Pastor najväčšieho letničného zboru v ruskej republike Dagestan, osídlenej najmä moslimským obyvateľstvom, zomrel po tom, čo ho pred zborovou budovou zasiahla strela do hlavy.

49-ročného Artura Sulejmanova, ktorý sám bol v minulosti moslimom, zastrelil útočník, keď nastupoval do auta pred zborom Dom modlitby Hosanna v Machačkale, hlavnom meste Dagestanu. Sulejmanov po prevoze do nemocnice zraneniu podľahol. Pri útoku nebol zranený nikto iný. Polícia podozrivého nezadržala.

Mnohí v tomto útoku vidia snahu zastrašiť ľudí, ktorí sa odvrátili od islamu. „Pastor Sulejmanov bol požehnaný brat a jeho šokujúca smrť je obrovskou stratou pre dagestanskú cirkev,“ povedal riaditeľ organizácie Barnabas Fund, s ktorou zbor úzko spolupracuje. „On aj celý zbor boli veľmi aktívni v službe, najmä v evanjelizácii.“

V Dagestane islamskí separatisti často roznečujú násilie. Kresťania pravidelne čelia problémom a Sulejmanov nebol žiadnou výnimkou. Pred niekoľkými mesiacmi dagestanské úrady náhle zrušili zmluvu so zborom Dom modlitby Hosanna uzavretú na päť rokov, ktorá zboru umožňovala navštevovať väzňov. Traja ďalší letniční pastori sa vyjadrili, že v dagestanskej spoločnosti sa porušuje náboženská sloboda a niektorým veriacim bránia navštevovať bohoslužby.

Sulejmanov po sebe zanechal manželku Zinu a päť detí, z ktorých najmladšie má 12 rokov. Zástupcovia organizácie Barnabas Fund požiadali prispievateľov, aby sa modlili za bezpečnosť rodiny i za to, aby útočníkov zatkli a aby kresťanov v regióne toto násilie nezastrašilo.

Zdroj: Charisma News

BÝVALÝ KOMUNISTA: ČÍNA SA MÔŽE STAŤ „NOVÝM MESTOM NA VRCHU“

V Číne rastie otvorenosť k náboženskej slobode, povedal Zhao Xiao, bývalý funkcionár komunistického strany, ktorý sa stal veriacim. Hoci Čína je oficiálne ateistickou krajinou a je známa potláčaním kresťanov, pravdepodobne bude mať v budúcnosti najväčšiu kresťanskú populáciu. Popredný ekonóm predpovedá, že Čína sa stane „novým mestom na vrchu“.

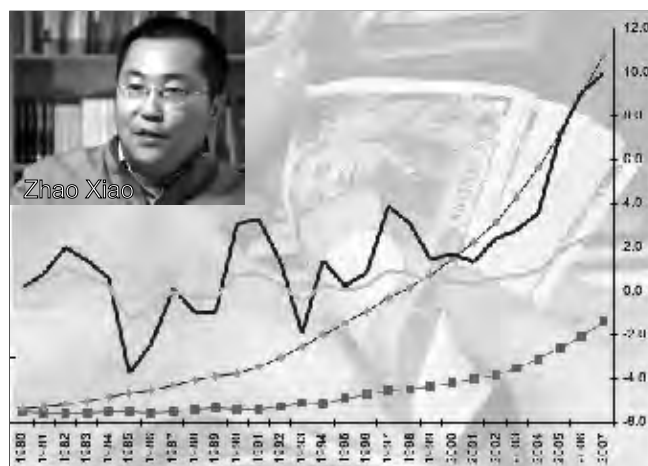
Už pred ôsmimi rokmi sa Xiao preslávil článkom Trhové ekonomiky s cirkvami a trhové ekonomiky bez cirkví. V ňom dospel k záveru, že americké hospodárstvo profitovalo z morálnych základov a že šírenie kresťanskej viery pozdvihne aj hospodárstvo Číny.

Xiao bol komunistickou stranou vyslaný do USA, aby študoval dôvody, vďaka ktorým trhový systém funguje. V spomínanom článku vychádzal z čisto racionálneho chápania a ešte nebol kresťanom. Neskôr ale začal navštevovať americké zbory a láska, ktorú v nich našiel, sa ho dotkla. Začal študovať Bibliu – najprv s cieľom dokázať, že Boh neexistuje – a čoskoro prijal Krista.

V súčasnosti, keď sa Čína stáva druhou najväčšou ekonomikou na svete, Xiao dúfa, že jeho krajina zakúsi nielen hospodársky rast, ale že taktiež prijme zmeny v hodnotách a bude sa učiť z kresťanskej viery. „Ak Čína prijme posolstvo kríža, stane sa požehnaním pre svet,“ povedal.

Keď v roku 1949 komunistická strana prevzala v Číne moc a vykázala misionárov z krajiny, niektorí si mysleli, že bude trvať aj tisíc rokov, kým čínska cirkev porastie na úroveň roka 1949. No za pol storočia sa počet kresťanov v Číne zvýšil zo sotva milióna na 80 až 130 miliónov. Xiao priznal, že niektorí môžu mať z rastu Číny obavy. Povzbudil však kresťanov Západu, aby Čínu podporovali a pomáhali Číňanom milovať Boha aj svojich blízkych a viesť zbožný život.

Zdroj: Christian Post



Vedel si, že si chrámom Božím?

„Či neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás?“ (1.Kor 3:13)

V znovuzrozenom kresťanovi prebýva úžasný potenciál! Nielenže mu Boh odpustil jeho hriechy, ale učinil ho novým stvorením a vložil do jeho vnútra svojho vlastného Ducha.

Keď išli Peter s Jánom na pravidelnú modlitebnú hodinu do chrámu, pri Krásnej bráne žobral chromý človek. Biblia poznamenáva, že bol chromý od svojho narodenia a nikdy nechodil, pričom mal už vyše štyridsať rokov (Sk 4:22)! Čo poviete, to bol dosť ťažký prípad. Keď však išli okolo neho Peter s Jánom, upreli naňho zrak a povedali mu: „Pozri na nás!“ (Sk 2:4). Je fascinujúce v akej smelosti chodili prví učeníci! Museli mať veľmi živé zjavenie o tom, že sú chrámom Ducha Svätého. Nemôžeme ich obviňovať z toho, že jednali v pýche, lebo po prvé, Boh sa pyšným protiví, ale na ich modlitbu odpovedal, a po druhé, jednoznačne tento zázrak pripísali Bohu. Keď bol chromý uzdravený a prirodzene sa „držal Petra a Jána“, všetci ľudia, ktorí to videli, boli „celí predesení.“ (v. 11). Hľadeli v úžase na učeníkov a nemohli pochopiť odkiaľ sa v týchto jednoduchých rybároch vzala taká moc. Peter hneď využil príležitosť a zvolal: „*Mužovia Izraeliti, čo sa tomu divíte? Alebo na nás prečo tak hľadíte, ako čo by sme to vlastnou mocou alebo zbožnosťou boli robili, aby chodil?*“ (v. 12). Jasne poukázal na to, že ten zázrak nemal nič spoločné ani s ich vlastnou mocou, ani s ich zbožnosťou, ale stal sa kvôli moci, ktorá je v mene Ježiš.

Verím, že je veľmi dôležité, aby sme sa po znovuzrození upevňovali v našej novej identite. Jednou vecou je, že sme skrze Ježiša Krista vošli do zmluvy s Bohom, druhou vecou je, nakoľko v tejto novej totožnosti chodíme. Možno si o sebe myslíš, že si tým najhorším kresťanom. Ale chcem ti povedať, že keď si uveril, že Boh vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych a vyznal si ho za svojho Pána, Boh sa k tebe hlási. Keď Saul z Tarzu zúrivo prenasledoval kresťanov, prišiel až do Damašku, aby trýznil tamojších veriacich. Odrazu sa mu zjavil Ježiš a povedal mu: „Saule, Saule, prečo ma prenasleduješ?“ Saul tomu nerozumel a pýtal sa: „Kto si Pane?“ Inými slovami, „ja predsa prenasledujem damašských kresťanov a nie teba...“ Ale vidíš, Ježiš to bral osobne. Ak išiel proti jeho ľudu, išiel proti nemu samotnému. Ježiš je hlavou, my sme jeho telom. Aj keby si bol tým najslabším údom, si súčasťou tela Kristovho a Ježiš sa nehanbí nazývať ťa svojím bratom (Žid 2:11).

Keď bol v Bratislave David Wilkerson, pastor *Times Square Church* v New Yorku, hovoril o aj tom, ako Boh v roku 2001 ochránil asi tridsiatich členov jeho zboru, ktorí pracovali v „Dvojičkách“. Ani jeden z nich nezahynul. Keď 11. septembra došlo k neslávnej tragédii, niektorí z nich prišli neskoro do práce, lebo im nezazvonil budík, iní zmeškali spoj alebo uviazli v dopravnej zápeche. Jedna žena z jeho zboru, ktorá pracovala vo Svetovom obchodnom centre, bola asi mesiac pred jeho zrútením prepustená z práce. Prišla za pastorom na poradenstvo a pýtala sa, kde je Božie zaopatrenie, o ktorom ich vyučuje? Wilkerson s úsmevom dodal, že po 11. septembri sa viac nepýtala. Stala sa jednou z najhorlivejších kresťaniek v jeho cirkvi, lebo pochopila, že Boh jej zachránil život. Často hovorím, že možno nebudeme Bohu vždy rozumieť, ale vždy mu môžeme dôverovať.

Je úžasné, keď sa vieš modliť, keď ti je ťažko. Ale je ešte mocnejšie, keď chodíš v takej istote nového stvorenia, že aj uprostred svojej „polnoci“ dokážeš Boha chváliť.

Napriek tomu, že Pavol a Sílās išli do Filíp na priame Božie vedenie, ocitli sa vo väzení (Sk 16). Aj keď ich telá boli dobité až krvácali a boli v tom najhlbšom väzení, nesťažovali sa ani nereptali. Biblia hovorí, že „modliac sa spievali Bohu chvály“. Je úžasné, keď sa vieš modliť, keď ti je ťažko. Ale je ešte mocnejšie, keď chodíš v takej istote nového stvorenia, že aj uprostred svojej „polnoci“ dokážeš Boha chváliť. Božia odpoveď na seba nenechala dlho čakať. Povstalo také zemetrasenie, že pohlo samotnými základmi žalára a „naskutku sa otvorili všetky dvere a všetkých putá sa uvoľnili“ (Sk 16:26).

Pán sa o teba postará a je pripravený zatriasť aj tými najpevnejšími väzeniami. Ale nezabúdaj na to, že okolo teba sú ľudia, ktorí potrebujú pomoc. Peter s Jánom neprehliadli chromého a priniesli mu uzdravenie. Saul po svojom zázračnom obrátení prijal krst Duchom Svätým „a hneď hlásal v synagógach Ježiša Krista, že je on Syn Boží“ (Sk 9:20). Pavol so Sílásom prežili nádherné oslobodenie, ale nezabudli na žalárnik. Priviedli ho ku Kristovi a pokrstili ho aj s celou rodinou. Nezabúdaj, že si chrámom Ducha Svätého a že Boh sa chce cez teba dotýkať ľudí. Čakajú ťa úžasné dobrodružstvá!

Peter Čuřík

Augustín (354-430)

Augustín z Hippo, celým menom *Aurelius Augustinus*, je najvplyvnejším cirkevným otcom západu a možno najvýznamnejším cirkevným otcom vôbec. Svedčí o tom obrovský vplyv, ktorý má jeho teológia aj v katolíckych, aj v protestantských kruhoch.

Narodil sa r. 354 v Tagaste v severnej Afrike (dnešné Alžírsko). Jeho matka Monika sa dlho modlila za jeho obrátenie. Študoval latinčinu a ako sám priznáva, v škole nenávidel gréčtinu, preto sa ju nikdy nenaučil plynule používať. V Madaure študoval gramatiku a v Kartágu rétoriku. Ako mladý muž žil nemorálnym životom, z ktorého mal nemanželského syna Adeodata (372). V tomto období Augustín hľadal a v roku 374 uveril učeniu manichejcov, no to sa mu po čase zdalo nedostatočným, a tak sa obrátil k novoplatonickej filozofii. Do roku 384, do svojho odchodu do Milána, vyučoval v Kartágu rétoriku.

Obrátil sa v Miláne r. 386 po vážnej osobnej kríze. Práve meditoval v záhrade o svojich duchovných potrebách, keď z vedľajších dverí začul hlas: „Vezmi a čítaj!“ Poslúchol, otvoril Bibliu v liste Rimanom 13:13-14 a dostal zjavenie, ktoré mu neposkytol ani manicheizmus, ani novoplatonizmus. Ihneď urobil vo svojom živote radikálne zmeny, prepustil svoju konkubínu a zanechal rétoriku. Matka Monika zomrela krátko po jeho krste. Po návrate do Kartága bol ordinovaný za kňaza (r. 391) a o päť rokov ho vysvätili za biskupa v Hippo, kde založil kláštor. Až do konca života sa venoval organizácii cirkevného života, teológii a písaniu.

Jeho teológia bola nepriamo formovaná bojmi, ktoré zvädzal na teologickom poli. Zvlášť išlo o niekoľko veľkých sporov jeho čias – proti manicheizmu, proti donatistom a proti Pelagiov.

Manicheizmus bolo učenie iránskeho proroka Maniho. Išlo o zmes perzského zoroastrizmu, kresťanských a gnostických prvkov. Učenie sa rozširovalo na východ i na západ a niekoľko storočí konkurovalo kresťanstvu.

Donatisti predstavovali prúd v cirkvi, ktorý odmietal možnosť, aby tí, čo odpadli v prenasledovaní, boli potom opäť naplno prijatí do cirkvi. Ich pozícia bola dosť extrémna a Augustín sa postavil proti nim. Donatisti totiž tvrdili, že krst, Večera Pánova, ale aj kázanie Slova, vyslužené kňazmi, ktorí boli v minulosti odpadlíkmi a potom sa vrátili do cirkvi, sú neplatné. Augustín zastával umiernené stanovisko, ale zašiel tak ďaleko, že na druhej strane oddelil Slovo a sviatosť od morálneho kreditu a charakteru služobníkov, ktorí ich

vysluhovali. To postupne viedlo k poverčivému a magickému chápaniu sviatostí so všetkými negatívnymi dôsledkami.

Pelagius bol britský mních, ktorý učil, že človek k spaseniu nutne nepotrebuje Božiu milosť. Podľa neho človek disponuje slobodnou vôľou a morálnou schopnosťou do takej miery, že dokáže žiť bez hriechu. Augustín správne popieral toto nebiblické učenie a jeho zápas s Pelagiom vošiel do dejín ako jeden z najväčších teologických zápasov – jeho ozveny vidíme dokonca o vyše tisíc rokov neskôr v reformácii, keď Martin Luther nazval vtedajšiu katolícku teológiu pelagiánskou – zameranou na spasenie zo skutkov, nie z milosti. Augustín v zhode s apoštolom Pavlom učil, že človek je od prirodzenosti neschopný konať dobro. Na druhej strane veľmi zdôrazňoval učenie o predurčení, ktoré taktiež veľmi ovplyvnilo reformáciu.

Pelagiovo učenie bolo napokon odsúdené, no v nasledujúcich storočiach sa znova a znova vracalo v rôznych podobách. Augustínov úspešný súboj s Pelagiom je azda jeho najväčším prínosom, ktorý sa teší uznaniu prakticky všetkých kresťanských prúdov.

Spomeňme aspoň v skratke niektoré **d'alsie prvky Augustínovej teológie**. Boh je podľa neho najvyšším princípom a zdrojom svetla, najvyšším bytím, najvyššou pravdou a najvyšším dobrom. Svet stvorila Božia tvorivá podstata z ničoho (*ex nihilo*).

Augustín bol jeden z prvých, ktorí hovorili, že dni stvorenia v Prvej knihe Mojžišovej nemusia znamenať 24-hodinové úseky. Paradoxne to však hovoril z iných dôvodov než niektorí moderní vykladači: preňho bolo nepochopiteľné, čo by Boh pri stvorení

robit celý deň, keďže svet stvoril slovom. Nehovoril teda o dlhších obdobiach, ale naopak, že dni stvorenia mohli trvať aj kratšie. Biblia je neomylná, bezchybná a je najvyššou autoritou. Napriek tomu do biblického kánonu prijímal aj starozmluvné apokryfné knihy, ktoré nikdy nepatrili do kánonu hebrejských Písíem.

Hriech má pôvod v slobodnej vôli človeka. Skutočná sloboda však nespočíva v konaní zla, ale v schopnosti konať dobro. Na začiatku spasenia človeka je Božie večné rozhodnutie, ktoré je nemenné. Predurčenie je v súlade s Božím večným predzvedením ľudského slobodného rozhodnutia. V oblasti etiky Augustín považoval za najvyšší morálny zákon lásku.

*Zdroje: Wikipedia – otvorená encyklopédia
Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva*



NOVÉ KNIHY UŽ V PREDAJI

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 100 kusov. Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 300 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za *každý* príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

STRACHONÓMIA



Bill Moore

Cena:
7,00 €

Strachonómia je knihou pre všetkých ľudí, na ktorých doľahol tlak spôsobený svetovou ekonomickou krízou. Je biblickým návodom, ako sa vysporiadať so súčasnou ekonomickou situáciou a nájsť Božiu pomoc a riešenie v núdzi.

OTVORENÁ CIRKEV -

Nová paradigma pre cirkev 21. storočia



Miro Tóth

Cena:
5,00 €

"Žijeme v spoločnosti plnej predsudkov voči cirkvi. Už slovo cirkev vyvoláva v ľuďoch predstavu zatuchnutých, neútlých a studených priestorov, kam chodia muzeálne typy zaostalých veriacich..."

OBJEDNAJTE SI KÁZANIA NA CD

15.08.2010	P. T. Cedergårdh	Oheň prebudenia	C1008151	2,30 Eur
08.08.2010	Peter Čuřík	Ježiš povedal "CHCEM, buď čistý!"	C1008081	2,30 Eur
01.08.2010	Martin Hunčár	Napĺňať povolanie, volať k Bohu a veriť.	C1008011	2,30 Eur
25.07.2010	Martin Hunčár	Skúška vernosti	C1007251	2,30 Eur
18.07.2010	Peter Čuřík	Bohatstvo Večere Pánovej v Pesachu	C1007181	2,30 Eur
11.07.2010	Peter Čuřík	Sejba, žatva a tvoje slová	C1007111	2,30 Eur
04.07.2010	Peter Čuřík	Božie kráľovstvo ako skrytý poklad a drahocenná perla	C1007041	2,30 Eur
		CD mesiaca		
27.06.2010	Martin Hunčár	Ako sa modliť za svoju manželku	C1006271	2,30 Eur
20.06.2010	Peter Čuřík	Nedovoľ sklamaniam, aby ťa zastavilo v behu za Bohom	C1006201	2,30 Eur
		CD mesiaca		
13.06.2010	Peter Čuřík	Boh má pre teba rásť - ako doň vojsť ?	C1006131	2,30 Eur
30.05.2010	Martin Hunčár	Si Boží syn, dobrého nebeského Otca	C1005301	2,30 Eur
23.05.2010	Peter Čuřík	Kvalifikácia pre diakona, alebo kedy ťa Boh môže ustanoviť k svojej práci.	C1005231	2,30 Eur
		CD mesiaca		

PRAVIDELNÉ NEDELNÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále
OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na
BEŽNÉ PROBLÉMY úplne
obyčajných a NORMÁLNYCH
ĽUDÍ.

**On zachraňuje,
uzdravuje a
vyslobodzuje. Podme
Ho spolu chváliť a
oslavovať.**

Kliknite na www.slovozivota.sk:
Stará adresa, ale **nový imidž**
a **nové informácie**. Pravidelný
„update“ akcií v našom zbere,
zaujímavé rozhovory, knihy na
čítanie, **kázne on-line**, **e-shop**
s najnovšími produktmi.

**VÍŤAZNÝ
ŽIVOT** 3/2010

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách,
audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady:

P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová,
T. Počaj, M. Miškovcová

Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber
Fotografie: M. Vajdová, J. Melko,
M. Hunčár, M. Machata

Prešlo jazykovou korektúrou.



DETSKÝ TÁBOR SŽI 2010

DOBRÁ SPRÁVA PRE KAŽDÉHO



17.-19.9.2010

› SPOLOČNÁ KONFERENCIA
bratislavských cirkví združených
v platforme KREŠTANIA V MESTE,
v spolupráci s miestnou skupinou
Evanjelickej aliance.

› HOSTIA:
Carlos Jimenez
Roland Seow
Alexander Barkóci

› PROGRAM:

PIATOK:
19:00 - 21:30
Carlos Jimenez *(H)

SOBOTA:
9:30 - 12:00
Alexander Barkóci *(H)
14:00 - 15:30
Carlos Jimenez *(H), Alexander Barkóci *(T)
16:00 - 17:30
Roland Seow *(H), Alexander Barkóci *(T)
19:00 - 21:30
Carlos Jimenez *(H)

NEDEĽA:
9:30 - 12:00
Roland Seow *(H)

*hala (H), telocvičňa (T)

Počas spoločných zhromaždení bude pre deti pripravený špeciálny program.
Deti do 3 rokov majú k dispozícii herňu.
Počas konferencie prebieha v Pálffyho paláci na Zámockej 47 medzinárodná
konferencia pre podnikateľov - viac info: www.krestianiavmeste.sk

› ŠPORTOVÁ HALA
PASIENKY
BRATISLAVA

**KREŠTANIA
VMESTE**

www.krestianiavmeste.sk



PODPORTE MISIU V INDII!

Sestra, ktorú do Indie na rok vysielame, bude asistentkou dekana biblickej školy, kde bude vyučovať aj niekoľko predmetov a okrem toho navštevovať tamojšie zbory.

Práca Slova života zahŕňa aj ďalšie projekty ako prekladanie kníh do ôsmich jazykov, zakladanie kresťanských škôl, humanitárna služba a iné.

Vašu podporu môžete poukázať na náš účet: VÚB Bratislava-centrum, 68434-112/0200,
pričom použijete variabilný symbol 99.

Ďakujeme!